

i øvrigt i det sidste par år beskæftiget os meget også med etikken i vejledningen. Og i den sammenhæng har vejlederne et kolossalt ansvar, når de vejleder, nemlig at vejlede de unge ud fra deres ønsker, forudsætninger og behov, og ikke ud fra de interesser, man eventuelt måtte have på sit eget uddannelsesfelt. Det er et spørgsmål om etik, og det går jeg ud fra at vore vejledere vil tage fuldt alvorligt; i hvert fald gør vi meget ud af det også i den kursusvirksomhed, som i øjeblikket foregår.

Hr. Frank Dahlgaard var inde på et spørgsmål, som jo ligger uden for disse lovforslag – det tror jeg også ordføreren var inde på – nemlig arbejdskraftens pris. Det er et anliggende, man ikke kan se bort fra, det medgiver jeg, men det er et spørgsmål, der må løses andetsteds og ikke i denne forbindelse.

I øvrigt vil jeg sige, at selv om der var flere unge, der kunne få en direkte plads i arbejdslivet i en periode efter deres folkeskole – og det kunne jeg såmænd også ønske, for det tror jeg der er mange der har brug for og gerne vil – så er disse pladser ikke til rådighed, og jeg tror, det bliver stadig sværere at finde pladser til de unge i takt med, at der rationaliseres og mekaniseres og hele informationsteknologien trænger sig ind på stadig flere virksomheder.

Vi har snarere et problem i vore dage med de unge, som føler sig fristede af efter folkeskolen, at gå ud og tjene penge – rimelig gode penge – men så oplever, at der ikke er nogen beskæftigelse til dem, når de når 18-års-alderen og skal på voksenløn. Så står de i den situation, at de ikke har nogen ungdomsuddannelse, men har vænnet sig til et forholdsvis stort forbrug, og så er det endnu vanskeligere at motivere dem for at komme i uddannelse og dermed også senere komme i beskæftigelse. Jeg tror, at disse forslag også er et led i at løse dette problem.

Dermed mener jeg at have fået omtalt de vigtigste af de spørgsmål, der har været rejst undervejs. Jeg skulle dog nævne det spørgsmål, som fru Anne-Marie Meldgaard var den første der var inde på, nemlig at skaffe hjemmel og sikker vilje til at tilvejebringe økonomiske midler, sådan at både handelsskoler og tekniske skoler har de samme og lige muligheder for at gå ind i f.eks. det, man kalder præsentationskurser. Dertil kan jeg sige, at det ikke er en opgave, vi har glemt, men en opgave, vi af økonomiske grunde ikke kunne løse i denne runde, men jeg er fuldt opmærksom på det med henblik på fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 202: Forslag til lov om statens uddannelsesstøtte. Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 5/4 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Hans Peter Baadsgaard (S):

Socialdemokratiet kan støtte det foreliggende lovforslag, og det gør vi endda med glæde, fordi det er et godt forslag med mange gode elementer. Det bygger på det indgåede forlig om en række ændringer af SU, og SU-forliget blev jo godt modtaget i brede kredse.

Skal jeg fremhæve enkelte dele, må det være den forenkling, der er lagt op til i dette lovforslag. SU-systemet fik jo forleden en bundplacering hos brugerne. Jeg håber og tror, at der med dette lovforslag bliver rettet op på det forhold, så vi får et mere brugervenligt system på grund af de forenklinger, der ligger både i selve lovforslaget og i det nye støttesystem, og den forenkling, der ligger i det administrative led, som der er lagt op til med en bedre betjening af støttemodtagerne, hvilket forhåbentlig vil medføre en større tilfredshed med systemet. Også den forbedring er vi godt tilfredse med i Socialdemokratiet.

Af det indholdsmæssige vil jeg gerne fremhæve 6-års-klippekortet, som vi i Socialdemokratiet har tillagt stor betydning. Med 6-års-